

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشگاه تفرش

گروه ریاضی

پایان نامه کارشناسی ارشد

**معادلات اویلر لاگرانژ برای تابعی‌های تعریف شده
روی منیفلدهای فرشه**

استاد راهنمای اول:

دکتر علی پارسیان

استاد راهنمای دوم:

دکتر اسماعیل نظری

دانشجو:

مریم خدیور

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشگاه تفرش

گروه ریاضی

پایان نامه کارشناسی ارشد

معادلات اویلر لاگرانژ برای تابعی‌های تعریف شده روی منیفدهای فرشه

استاد راهنمای اول:

دکتر علی پارسیان

استاد راهنمای دوم:

دکتر اسماعیل نظری

دانشجو:

مریم خدیور

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تقدیم به پدر و مادر مهربانم

در دایره‌ی قسمت ما نقطه‌ی تسلیمیم لطف آنچه تو اندیشی حکم آنچه تو فرمایی

والا ترین تقدیرها شایسته‌ی نام اوست، پروردگارا، تو را سپاس می‌گویم...

در آغاز بر دستان خداوندگاران مهر و مهربانی، پدر و مادر عزیزم بوسه می‌زنم که بی‌شک، بزرگترین مصلحت و حامیان و محبت‌ها و زحمات ایشان بزرگترین سرمایه‌ی زندگی‌ام و برایم غیر قابل بیان و جبران است. همچنین از برادر عزیزم خواهر مهربانم و جناب آقای عبدالله امیری به پاس عاطفه‌ی سرشار ایشان و گرمای امیدبخش وجودشان تشکر می‌کنم.

بدینوسیله تشکراتم را به استاد فرهیخته و ارجمندم دکتر علی پارسیان که در طول این دوره‌ی تحصیلی درنگارش و ذکر نکات مهم این مکتوب یاری‌ام نموده و همواره پشتیبان و راهگشایم بوده‌اند تقدیم می‌دارم. و همچنین از استاد بزرگوارم دکتر اسماعیل نظری که زحمت راهنمایی این پایان‌نامه را بر عهده داشته‌اند، سپاسگزاری و قدردانی می‌نمایم.

در این دوره‌ی تحصیلی برای من آشنایی با استاد ارجمندم دکتر علی سوری فرصتی بزرگ بود و اینجانب نگارش این مکتوب را و امدار زحمات و لطف ایشان می‌باشم و نه آنچنان که شایسته، تنها از رهگذر سپاس و ادب، مراتب امتنان خود را به ایشان تقدیم می‌دارم.

بر خود لازم می‌دانم از اساتید محترم، دکتر دوستعلی مژده و دکتر محمد اکبری که زحمت داوری این پایان‌نامه را بر عهده داشتند و در فرصتی کوتاه نکاتی ارزشمند به من آموختند، تشکر و قدردانی نمایم.

چکیده

در این پایان نامه مدلی از معادلات اویلر-لاگرانژ برای یک تابعی تعریف شده بر منیفلدهای فرشه ارائه شده است. در فیزیک ساختارهایی کلی در ارتباط با میدانها وجود دارد. یک میدان برداری یک نگاشت مشتق پذیر $\psi: M \rightarrow \Gamma^\infty E$ است، که M یک منیفلد و E کلاف برداری روی آن و $\Gamma^\infty E$ فضای برشهای مشتق پذیر کلاف برداری می باشد. برای مثال در نظریه میدان کوانتوم، E یک کلاف چرخشی روی M ، در نظریه میدان پیمانه ای، E کلاف هموستارهای روی یک کلاف اصلی روی M ، و در نظریه نسبیت عام، E کلاف مترهای ریمانی روی M می باشد. معادلات دینامیکی برای چنین میدانهایی، معادلات اویلر-لاگرانژ برای تابعی به شکل (1) است که L به میدانهای $\psi(x^\mu)$ و مشتقهایش $\partial_\nu \psi(x^\mu)$ بستگی دارد.

از نقطه نظر آنالیز سرتاسری چنین میدانهای ψ به عنوان نگاشت های $\psi: M \rightarrow N$ هستند که N یک منیفلد تانسوری می باشد. بنابراین به بررسی و یافتن نقاط بحرانی تابعی های از گونه ای

$$A[\psi] = \int_M L(\psi, \partial\psi) dx \quad (1)$$

می پردازند که، $L \in TC^\infty(M, N)$.

فضای نگاشت های مشتق پذیر $C^\infty(M, N)$ به عنوان منیفلدی با بعد نامتناهی مدل شده روی فضای فرشه معرفی می شود که در آن M فشرده است، اگرچه این نظریه را می توان به هر M دلخواه تعمیم داد. بنابراین، هم اینکه یک منیفلد با بعد نامتناهی فرشه معرفی شده و هم تابعی های تعریف شده بر آن بررسی شده است.

به طور کلی تر برای سر و کار داشتن با موقعیت های دینامیکی منحنی های $c: J \subset \mathbb{R} \rightarrow M$ یک منیفلد با بعد نامتناهی فرشه) و لاگرانژین های وابسته به منحنی و مشتقهایش را بررسی می کنند. هدف اصلی به دست آوردن یک بیان برای معادلات اویلر-لاگرانژ در این دستگاه به دقتی امکان آن برای حساب تغییرات در فضاها با بعد متناهی می باشد.

در واقع نتیجه ای اصلی این پایان نامه بیان می کند که، اگر $L \in C^\infty(TM, \mathbb{R})$ چنین لاگرانژی نباشد، آن گاه یک منحنی c یک نقطه بحرانی برای آن است، اگر و تنها اگر در معادلات اویلر-لاگرانژ صدق کند.

واژگان کلیدی: منیفلد نگاشت ها، لم اساسی تعمیم یافته ی حساب تغییرات، معادلات اویلر-لاگرانژ.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱.....	پیشگفتار
مفاهیم مقدماتی از آنالیز و هندسه	
۵.....	۱-۱ تعاریف اولیه
۹.....	۲-۱ کلاف‌های برداری
۱۴.....	۳-۱ ویژگی‌ها و مشکلات فضاهای فرشه
منیفلد نگاشت‌ها	
۱۸.....	۱-۲ هموستارها روی کلاف‌های برداری
۲۴.....	۲-۲ فضای باناخ برش‌ها
۲۵.....	۳-۲ منیفلد نگاشت‌ها
فضاهای برداری توپولوژیک	
۳۱.....	۱-۳ پیش‌نیازها
۴۳.....	۲-۳ توپولوژی‌های مختلف روی فضاهای موضعا محدب
۵۴.....	۳-۳ فضاهای بشکه‌ای

۵۶.....	فضاهای بورتولوزیک	۴-۳
۵۷.....	فضاهای برداری مناسب	۵-۳
۵۸.....	توپولوژی C^∞	۶-۳

فصل چهارم : معادلات اویلر-لاگرانژ برای تابعی‌های تعریف شده روی منیفلدهای فرشه

۶۳.....	انتگرال‌گیری روی دوگان فضاهای فرشه	۱-۴
۶۹.....	لم DuBois-Reymond	۲-۴
۷۲.....	معادلات اویلر-لاگرانژ	۳-۴

مراجع

پیشگفتار

مطالعه‌ی خمینه‌های با بعد نامتناهی به دلیل ارتباط آن با فیزیک نظری و هندسه‌ی دیفرانسیل موضوع تحقیق بسیاری از پژوهشگران بوده است. در حالت کلی مساله‌های باز زیادی در مورد خمینه‌های با بعد نامتناهی وجود دارد. به‌خصوص در مورد خمینه‌هایی که روی فضاهاى غیر باناخ مدل‌بندی می‌شوند. برای مثال کلاف مماس^۱ یک خمینه‌ی هموار را که روی فضای برداری توپولوژیک غیر باناخ \mathbb{F} مدل شده است، می‌توان مطرح نمود.

در مورد چنین خمینه‌هایی وجود ساختار کلاف برداری برای TM مورد سؤال است. همین امر باعث می‌شود مطالعه‌ی بسیاری از خواص هندسی روی چنین خمینه‌ای غیر ممکن باشد. مهمترین مشکل در مطالعه‌ی این نوع خمینه‌ها به ساختار گروه خطی اصلی $GL(\mathbb{F})$ از فضای فرشه‌ی \mathbb{F} مربوط می‌شود. در واقع $GL(\mathbb{F})$ حتی یک گروه توپولوژیک نمی‌باشد. [۱۳].

در طول بیش از دو قرن گذشته حساب تغییرات^۲ یکی از توانمندترین ابزارهای ریاضی بوده است. با بهره‌گیری از این ابزار می‌توان آگاهانه به مدل‌سازی بسیاری از پدیده‌های جهان پرداخت و افزون بر آن به حل شماری بی‌کران از مسایل مهندسی و علوم کاربردی به اشکالی بسیار ساده و دقیق نایل آمد. از عمده‌ترین انگیزه‌های ابداع و گسترش حساب تغییرات را می‌توان نیازهای تدریجی مکانیک کلاسیک به فرافکنی مشکلات محاسباتی

^۱ Tangent bundle

^۲ Calculus of variations

از حوزه‌ی مشتق‌ها و حل معادلات دیفرانسیل به حوزه‌ی انتگرال‌ها و بهینه‌سازی ذکر نمود. به‌علاوه آن به‌عنوان عامل وحدت‌بخش در مکانیک و به‌عنوان راهنمایی در تعبیر ریاضی بسیاری از پدیده‌های فیزیکی نقش مهمی را ایفا می‌کند. مثلاً، معلوم شده هر گاه آرایش دستگاهی از ذرات متحرک از جاذبه‌ی متقابل بین آنان پیروی کند، آن‌گاه مسیر واقعی آن‌ها منحنی‌های مینیمم‌کننده‌ی انتگرال تفاضل انرژی‌های جنبشی و پتانسیل دستگانه نسبت به زمان خواهد بود. این قضیه‌ی پرکاربرد از مکانیک کلاسیک به افتخار یابنده‌اش به اصل هامیلتون^۳ شهرت دارد. در فیزیک نوین نیز، اینشتین در اثر خود راجع به نسبیت عام^۴ از حساب تغییرات استفاده‌ی گسترده‌ای کرد، و شرودینگر^۵ آن‌را برای یافتن معادله‌ی موج مشهورش که یکی از پایه‌های مکانیک کوانتومی است، به کار گرفت.

معنای فیزیکی منحنی‌های ژئودزیک^۶ به ساده‌ترین صورت خود در نتیجه‌ی زیر از اصل هامیلتون در حساب تغییرات ظاهر می‌شود: هر گاه ذره‌ای مقید به حرکت روی رویه‌ی خمیده باشد و هیچ نیرویی به آن وارد نشود، آن‌گاه این ذره در امتداد یک منحنی ژئودزیک حرکت خواهد کرد. تعمیم صریحی از این مفهوم، هسته‌ی نظریه‌ی نسبیت عام را تشکیل می‌دهد، که اساساً یک نظریه‌ی گرانشی است. اینشتین هندسه‌ی فضا را به‌عنوان یک هندسه‌ی ریمانی در نظر گرفت که در آن انحنا و منحنی‌های ژئودزیک به وسیله‌ی توزیع ماده تعیین می‌شود. در این فضای خمیده، سیارات روی منحنی‌های ژئودزیک در مدارهای خود حول خورشید می‌گردند، به‌جای این که به وسیله‌ی نیروی گرانشی مرموزی که هرگز کسی واقعا ماهیت آن را درک نکرده است روی مسیرهای خمیده کشیده شوند.

تعدادی از مسایل حساب تغییرات بسیار قدیمی‌اند و توسط یونانیان باستان مورد بررسی قرار گرفته و در مواردی حل شده‌اند. پیدایش حساب دیفرانسیل و انتگرال معمولی توسط نیوتن و لایب‌نیتس انگیزه‌ی مطالعه‌ی تعدادی از مسایل تغییراتی شد و برخی از این مسایل با روش‌های ویژه‌ی هوشمندانه‌ای حل شدند. ولی این مبحث با کشف معادله‌ی دیفرانسیل اساسی اوایلر برای منحنی مینیمم‌کننده، در سال ۱۷۴۴، به‌عنوان شاخه‌ای منسجم از آنالیز وارد صحنه گردید.

حساب تغییرات در فیزیک، معمولاً به‌صورت زیر به کار می‌رود:

^۳ Hamilton
^۴ General Relativity
^۵ Schrodinger
^۶ Geodesic

یک ذره در R^n را که از یک نقطه P به یک نقطه Q در حال حرکت است، در نظر می‌گیریم. در بین تمامی مسیرهای ممکن $c: R \rightarrow R^n$ ، ذره مسیری را طی می‌کند که تابعی

$$A[c] = \int_{t_p}^{t_Q} L(c(t), c'(t)) dt \quad (1-1)$$

را مینیمم سازد، که در آن $L \in C^\infty(R^n \times R^n)$ تابع لاگرانژ یا لاگرانژین^۷ نامیده می‌شود. (با شرایط نقاط پایانی $c(t_p) = P$ و $c(t_Q) = Q$) این مسیر با حل معادلات اویلر-لاگرانژ^۸ زیر مشخص شده است،

$$\frac{\partial L}{\partial x^i}(c(t), c'(t)) - \frac{d}{dt} \frac{\partial L}{\partial y^i}(c(t), c'(t)) = 0, \quad 1 \leq i \leq n \quad (1-2)$$

که $\{x^i, y^i\}$ یک مجموعه از مختصات روی $R^n \times R^n$ است.

این دستگاهی از مکانیک ذره است، اما در فیزیک ساختارهای کلی تری در ارتباط با میدان‌ها وجود دارد. یک میدان (برداری) یک نگاشت مشتق‌پذیر،

$$\psi: M \rightarrow \Gamma^\infty E$$

است که M یک منیفلد و E کلاف برداری آن و $\Gamma^\infty E$ فضای برش‌های مشتق‌پذیر آن می‌باشد. برای مثال در نظریه میدان کوانتوم، E یک کلاف چرخشی^۹ روی M [۲۶،۹۸]، در نظریه میدان پیمانه‌ای، E کلاف هموستارهای روی یک کلاف اصلی روی M [۱۷،۷،۵]، و در نظریه نسبیت عام، E ، کلاف مترهای ریمانی روی M [۲۳،۱۹،۱۴] می‌باشد. برای مثال نظریه‌های پیمانه‌ای که بر اساس نظریه میدان کوانتوم ساخته می‌شوند و این شرط در آن‌ها لحاظ می‌شود که ساختار نظریه تحت تقارن‌های خاصی که تقارن پیمانه‌ای نامیده می‌شود، بدون تغییر بماند. موردی از آن در نظریه میدان پیمانه‌ای الکترومغناطیسی است که آن را الکترودینامیک کوانتومی (q.e.d) می‌نامند، این تقارن از نظر مفهومی مانند تعریف مجدد بار الکتریکی است که بقای بار الکتریکی از آن ناشی می‌شود، در این نظریه‌ها یک تابع لاگرانژی نوشته می‌شود که از میدان‌های موجود در نظریه و مشتقاتش ساخته می‌گردد. ناوردایی نظریه تحت تبدیلات پیمانه‌ای به معنای ناوردایی

^۷ Lagrangian

^۸ Euler-Lagrange equations

^۹ Spinor bundle

لاگرانژی تحت این تبدیلات است. بنابراین در هر مورد معادلات دینامیکی برای چنین میدان‌هایی معادلات اوایلر-لاگرانژ برای یک تابعی به شکل (۱-۱) است که L به میدان‌های $\psi(x^{\mu})$ و مشتق‌هایش $\partial_r \psi(x^{\mu})$ بستگی دارد.

از نقطه نظر آنالیز سرتاسری^۱ چنین میدان‌های ψ به‌عنوان نگاشت‌های $\psi: M \rightarrow N$ هستند که N یک مینفولد تانسوری می‌باشد. بنابراین به بررسی و یافتن نقاط بحرانی تابعی‌های از گونه‌ی

$$A[\psi] = \int_M L(\psi, \partial \psi) dx$$

می‌پردازند که، $L \in TC^{\infty}(M, N)$.

به‌طور کلی‌تر برای سر و کار داشتن با موقعیت‌های دینامیکی منحنی‌های $M \rightarrow J \subset R \rightarrow M$ یک مینفولد با بعد نامتناهی فرشه) و لاگرانژین‌های وابسته به منحنی و مشتق‌هایش را بررسی می‌کنند. هدف اصلی به‌دست آوردن یک بیان برای معادلات اوایلر-لاگرانژ در این دستگاه به دقتی امکان آن برای حساب تغییرات در فضا‌های با بعد متناهی می‌باشد.

در واقع نتیجه‌ی اصلی این پایان‌نامه بیان می‌کند که، اگر $L \in C^{\infty}(TM, R)$ چنین لاگرانژی‌ی باشد، آن‌گاه یک منحنی c یک نقطه بحرانی برای آن است، اگر و تنها اگر در معادلات اوایلر-لاگرانژ،

$$(D_1 L)(u(t), u'(t)) - \frac{d}{d\varepsilon} \Big|_{\varepsilon=t} (D_2 L)(u(\varepsilon), u'(\varepsilon)) = 0$$

صدق کند. در یک کارت موضعی، L و $u(t)$ بیان موضعی برای L و $c(t)$ و $D_i L (i \in \{1, 2\})$ مشتق‌های جزئی L هستند، که این تعمیمی مستقیم از حساب تغییرات روی فضا‌های باناخ نمی‌باشد.

فضای نگاشت‌های مشتق‌پذیر $C^{\infty}(M, N)$ به‌عنوان یک مینفولد با بعد نامتناهی مدل‌شده روی فضای فرشه، در فصل ۲ معرفی شده، که در آن M فشرده می‌باشد و در آخر (در فصل پنجم) تابعی‌های تعریف شده روی آن را بررسی می‌کنیم.

^۱ Global analysis

در فصل ۳ منیفلدهای با بعد نامتناهی مدل شده روی فضاهای برداری مناسب^{۱۱} را که کلی تر از فضاهای فرشه‌اند معرفی کرده و در فصل ۴ چند نتیجه‌ی ابزار از انتگرال گیری برداری و لم Dubois-Reymond را برای استفاده در برهان قضیه‌ی اصلی بیان کرده‌ایم و در آخر، نتیجه‌ی اصلی پایان نامه را بیان و اثبات آنرا ارائه داده‌ایم.

^{۱۱} Convenient vector spaces

فصل یک

مفاهیم مقدماتی از آنالیز و هندسه

۱-۱ تعاریف اولیه

تعریف ۱.۱.۱ گروه جمعی آبدلی X تحت عمل ضرب اسکالر از میدان F را یک فضای برداری روی F گوئیم. هرگاه برای هر $x, y \in X$ و هر $\alpha, \beta \in F$ داشته باشیم:

$$\text{الف) } \alpha x \in X$$

$$\text{ب) } 1 \cdot x = x$$

$$\text{پ) } \alpha(x + y) = \alpha x + \alpha y$$

$$\text{ت) } (\alpha + \beta)x = \alpha x + \beta x$$

$$\text{ث) } \alpha(\beta x) = (\alpha\beta)x$$

تعریف ۲.۱.۱ فرض کنیم $X \neq \emptyset$ و $d: X \times X \rightarrow R^+ \cup \{0\}$ تابعی باشد که برای عناصر دلخواه $x, y, z \in X$ داشته باشیم:

$$\text{الف) } d(x, y) = 0 \text{ اگر و تنها اگر } x = y$$

$$\text{ب) } d(x, y) = d(y, x)$$

$$\text{پ) } d(x, y) \leq d(x, z) + d(z, y)$$

در این صورت d را یک متر روی X و (X, d) را یک فضای متری می‌نامند.

تعریف ۳.۱.۱ فرض کنیم X مجموعه‌ای و τ گردابه‌ای از زیرمجموعه‌های X باشد. $\tau \subseteq p(X)$ را یک توپولوژی در X گوئیم، هرگاه:

$$\text{الف) } \phi \in \tau, X,$$

$$\text{ب) اگر } A, B \in \tau, \text{ آن‌گاه, } A \cap B \in \tau,$$

$$\text{پ) به‌ازای هر زیرگردابه‌ی دلخواه } \tau \text{ مانند } \bigcup A \in \tau.$$

در این صورت (X, τ) را یک فضای توپولوژیک گوئیم.

تعریف ۴.۱.۱ فرض کنیم X یک فضای برداری روی میدان F, τ یک توپولوژی روی X باشد، (X, τ) را یک فضای برداری توپولوژیک گوئیم، هرگاه:

$$\text{الف) } (x, y) \mapsto x + y \text{ از } X \times X \text{ به } X \text{ پیوسته باشد،}$$

$$\text{ب) } (\alpha, x) \mapsto \alpha x \text{ از } F \times X \text{ به } X \text{ پیوسته باشد.}$$

تعریف ۵.۱.۱ دنباله‌ی $\{a_n\}$ را در فضای متری (X, d) ، کوشی گوئیم هرگاه:

$$\forall \varepsilon > 0, \exists N, \text{ s.t. } \forall n, m \geq N \quad d(a_n, a_m) < \varepsilon.$$

تعریف ۶.۱.۱ فضای متری (X, d) را کامل گوئیم، هرگاه هر دنباله‌ی کوشی در آن همگرا باشد.

تعریف ۷.۱.۱ یک نیم‌نرم بر فضای برداری X تابعی حقیقی مانند P بر X است به‌طوری‌که به‌ازای هر $x, y \in X$ و جمیع اسکالرهای α ،

$$\text{الف) } P(x+y) \leq P(x) + P(y)$$

$$\text{ب) } P(\alpha x) = |\alpha| P(x)$$

$$\text{پ) } P(x) = 0 \Rightarrow x = 0.$$

تعریف ۸.۱.۱ فضای برداری X را یک فضای نرم‌دار خطی گوئیم هرگاه، به‌ازای هر $x \in X$ ، عدد حقیقی نامنفی $\|x\|$ متناظر باشد، به‌طوری‌که:

$$\text{الف) برای هر } x, y \in X, \|x+y\| \leq \|x\| + \|y\|,$$

$$\text{ب) برای هر اسکالر } \alpha \text{ و } x \in X, \|\alpha x\| = |\alpha| \|x\|.$$

$$x=0 \Leftrightarrow \|x\|=0 \text{ (پ)}$$

در این صورت $(X, \|\cdot\|)$ را یک فضای نرم‌دار می‌نامند.

تعریف ۹.۱.۱ فضای نرم‌دار خطی را که با متر القا شده توسط نرم فضا کامل باشد، یک فضای باناخ یا B -فضا می‌نامند.

مثال ۱۰.۱.۱ ساده‌ترین فضای باناخ میدان مختلط C با نرم $\|x\|=|x|$ است، که در آن

$$d(x, y) = |x - y|$$

مثال ۱۱.۱.۱ فرض کنیم X یک فضای توپولوژیک دلخواه باشد. فضای خطی تمامی توابع پیوسته و کراندار

$f: X \rightarrow R$ را با $CB(X)$ نشان می‌دهیم. اگر برای هر $f \in CB(X)$ قرار دهیم:

$$\|f\| = \sup\{|f(x)| : x \in X\}$$

یک فضای باناخ است. نشان می‌دهیم $CB(X)$ فضایی تام است.

فرض می‌کنیم دنباله‌ای کوشی در $CB(X)$ و $\varepsilon \geq 0$ داده شده باشد. وجود دارد n_0 قسمی که

$$m, n \geq n_0 \Rightarrow \|f_n - f_m\| \leq \varepsilon$$

بنابراین به ازای هر $x \in X$ و هر $m, n \geq n_0$ داریم: پس،

$$|f_n(x) - f_m(x)| \leq \|f_n - f_m\| \leq \varepsilon.$$

برای هر $x \in X$ دنباله‌ای کوشی در R است. قرار می‌دهیم:

$$f(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x)$$

$$m, n \geq n_0 \Rightarrow |f(x) - f_n(x)| \leq |f(x) - f_m(x)| + \|f_m - f_n\| \leq |f(x) - f_m(x)| + \varepsilon$$

حال اگر در رابطه‌ی فوق $m \rightarrow \infty$ ، برای $n \geq n_0$ داریم: $|f(x) - f_n(x)| \leq \varepsilon$.

پس دنباله‌ی $\{f_n\}_{n=1}^{\infty}$ روی X به‌طور یکنواخت همگرا به f است. همچنین f به‌عنوان حد یکنواخت دنباله‌ای از

توابع پیوسته، پیوسته است. به‌علاوه برای n باندازه‌ی کافی بزرگ داریم، $\|f - f_n\| \leq 1$ ، بنابراین،

$$\|f\| \leq \|f - f_n\| + \|f_n\| \leq 1 + \|f_n\| < \infty$$

یعنی $f \in CB(X)$ و در نتیجه $CB(X)$ تام است.

تعریف ۱۲.۱.۱ فرض کنیم Y, X دو فضای توپولوژیک باشند، نگاشت پیوسته، دوسویی و باز (بسته) $f: X \rightarrow Y$ را یک همانریختی^{۱۲} می‌نامند.

تعریف ۱۳.۱.۱ فرض کنیم M یک مجموعه و $\{E_i\}$ خانواده‌ای از فضاها با ناخ باشد. یک اطلس^{۱۳} از کلاس C^p ($p \geq 0$) روی M ، گردایه‌ای از زوج‌های $\{(U_i, \varphi_i) : i \in I\}$ است که در شرایط زیر صدق کنند:

$$M \subseteq \bigcup U_i, \quad U_i \subseteq M \quad \text{الف) برای هر } i \in I$$

ب) هر φ_j یک نگاشت دوسویی از U_i به U_j است و $\varphi_i U_i \subset E_i$ باز است و $\varphi_i(U_i \cap U_j)$ برای هر $i, j \in I$ در E_i باز است.

پ) نگاشت $\varphi_i \circ \varphi_j^{-1} : \varphi_j(U_i \cap U_j) \rightarrow \varphi_i(U_i \cap U_j)$ یک C^p همانریختی برای هر i, j است.

با شرایط فوق می‌توان یک توپولوژی یکتا روی M چنان تعریف کرد که U_i ها باز و φ_i ها، C^p همانریختی باشند. هر زوج (U_i, φ_i) را یک کارت اطلس گوئیم و اگر نقطه‌ای مانند p از M عضو U_i باشد، گوئیم (U_i, φ_i) یک کارت حول p است. در شرط (ب) اگر همه‌ی E_i ها برابر E باشند، آن‌گاه اطلس را یک E -اطلس می‌گوئیم. زوج (U, φ) با اطلس $\{(U_i, \varphi_i)\}$ از M سازگار است، اگر برای هر $i \in I$ که $U_i \cap U \neq \emptyset$ ، آن‌گاه $\varphi_i \circ \varphi^{-1} : \varphi(U \cap U_i) \rightarrow \varphi_i(U_i \cap U)$ یک C^p همانریختی باشد. دو اطلس روی M سازگارند، هرگاه هر کارت اطلس اول با هر کارت از اطلس دوم سازگار باشد. به راحتی می‌توان نشان داد رابطه‌ی سازگاری بین اطلس‌ها یک رابطه‌ی هم‌ارزی است. می‌گوئیم یک کلاس هم‌ارزی از اطلس‌های C^p روی M یک ساختار C^p -خمینه روی M تعریف می‌کند. اگر برای یک اطلس همه‌ی E_i ها یکسان باشند، یعنی برای هر $i \in I$ ، $E_i = E$ ، در این صورت M را یک E -خمینه می‌گوئیم یا این‌که گوئیم M روی E مدل^{۱۴} شده است. در حالت خاص $E = \mathbb{R}^n$ منیفلد را n بعدی (موضعا اقلیدسی) گویند.

۲.۱ کلاف‌های برداری^{۱۵}

تعریف ۱.۲.۱ یک نگاشت پیوسته و پوشای C^p ، $\pi: E \rightarrow M$ از منیفلدهای C^p موضعاً بدیهی^{۱۶} از رتبه‌ی r است، هرگاه:

^{۱۲} homeomorphism

^{۱۳} atlas

^{۱۴} model

^{۱۵} Vector bundles

الف) هر تار $\pi^{-1}(p)$ ساختار یک فضای برداری از بعد r داشته باشد.

ب) برای هر $p \in M$ یک همسایگی باز U از p و یک دیفیومورفیسم^{۱۷} حافظ تار $\Phi: \pi^{-1}(U) \rightarrow U \times R^r$ موجود باشد که هر تار $\pi^{-1}(p)$ را به تار متناظر $\{p\} \times R^r$ به صورت یکریختی فضاهای برداری بنگارد.

در این صورت، یک کلاف برداری C^p از رتبه r ، یک سه‌تایی (E, M, π) شامل مینفلهای E و M و یک نگاشت C^p و پوشای $\pi: E \rightarrow M$ است، که موضعاً بدیهی از رتبه r می‌باشد. گردایه‌ی $\{(U, \varphi, \Phi)\}$ که (U, φ) کارت‌ی برای M است، اطلس کلافی^{۱۸} و هر عضو آن یک بدیهی‌سازی موضعی^{۱۹} نامیده می‌شود. به جهت اختصار به سه‌تایی (E, M, π) کلاف برداری $\pi: E \rightarrow M$ یا کلاف E یا کلاف π نیز گفته می‌شود.

تعریف ۲.۲.۱ مینفلد M مفروض است. در هر نقطه‌ی $p \in M$ فضای مماس $T_p M$ متشکل از فضای برداری تمامی عملگرهای مشتق توابع $C_p^\infty(M)$ (توابع $f: M \rightarrow R$ ، که روی یک همسایگی از $p \in M$ مشتق‌پذیرند). تعریف می‌شود. کلاف مماس، اجتماع گسسته‌ی $\{p\} \times T_p M$ $TM = \coprod_{p \in M} T_p M = \bigcup_{p \in M} \{p\} \times T_p M$ از تمامی فضاهای مماس می‌باشد و با نگاشت تصویر متعارف $\pi: TM \rightarrow M$ ، $(p, X_p) \mapsto p$ ، تبدیل به یک کلاف برداری با اطلس کلافی $\{(U, \varphi, d\varphi)\}$ می‌شود.

تعریف ۳.۲.۱ یک برش^{۲۰} از یک کلاف برداری $\pi: E \rightarrow M$ یک نگاشت $X: M \rightarrow E$ است به طوری که $\pi \circ X = 1_M$.

گوئیم یک برش C^p است، اگر به‌عنوان نگاشتی از M به E ، C^p باشد. فضای برداری تمامی برش‌های C^p از کلاف برداری π را با $\Gamma^p E$ نمایش می‌دهند.

تعریف ۴.۲.۱ یک میدان برداری^{۲۱} روی مینفلد M ، یک تابع $X: M \rightarrow TM$ است، که به هر نقطه‌ی $p \in M$ ، یک بردار $X_p \in T_p M$ مربوط می‌کند. به‌طور معادل یک برش از کلاف مماس $\pi: TM \rightarrow M$ را گویند.

^{۱۶} Locally trivial

^{۱۷} diffeomorphism

^{۱۸} Bundle atlas

^{۱۹} Local trivialization

^{۲۰} section

اکنون تعریفی از کلاف برداری باناخ را بیان می‌کنیم.

تعریف ۵.۲.۱ فرض کنیم M یک خمینه C^p و B یک فضای باناخ و $\pi: E \rightarrow M$ یک نگاشت پوشای

C^p ($p \geq 1$) باشد. فرض کنیم $\{U_i\}_{i \in I}$ یک پوشش باز برای M باشد و برای هر $i \in I$ نگاشت

$$\Phi_i: \pi^{-1}(U_i) \rightarrow U_i \times B$$

دارای شرایط زیر باشد:

(الف) Φ_i یک C^p همانریختی باشد که نمودار زیر را جابه‌جایی کند.

$$\begin{array}{ccc} \pi^{-1}(U_i) & \xrightarrow{\Phi_i} & U_i \times B \\ \pi \downarrow & \searrow pr_1 & \\ & & U_i \end{array}$$

$$pr_1 \circ \Phi_i = \pi$$

به‌طور معادل داشته باشیم:

به‌خصوص بر روی هر تار، یکرختی $\Phi_i|_{\pi^{-1}(m)}: \pi^{-1}(m) \rightarrow B$ حاصل شود.

(ب) اگر $\Phi_i|_{\pi^{-1}(m)} = \Phi_{i,m}$ ، آن‌گاه برای مجموعه‌های باز U_i, U_j نگاشت $\Phi_{j,m} \circ \Phi_{i,m}^{-1}: B \rightarrow B$ یک

یکرختی خطی باشد.

(پ) اگر U_i, U_j دو عضو از پوشش M باشند، آن‌گاه نگاشت،

$$\Phi: U_i \cap U_j \rightarrow L(B, B)$$

$$x \mapsto (\Phi_j \circ \Phi_i^{-1})x$$

یک C^p -همانریختی باشد.

در این صورت سه‌تایی (E, M, π) را یک کلاف برداری باناخ $\{(U_i, \varphi_i, \Phi_i)\}_{i \in I}$ را یک اطلس کلافی و

هر عضو آن را یک بدیهی‌سازی موضعی می‌نامیم.

^{۲۱} Vector field

تعریف ۶.۲.۱ فرض کنیم (E, M, π) یک کلاف برداری باناخ $\{(U_i, \varphi_i, \Phi_i)\}_{i \in I}$ یک بدیهی سازی آن باشد، برای هر $(\alpha, \beta) \in I \times I$ که $U_\alpha \cap U_\beta \neq \emptyset$ تابع،

$$T_{\alpha\beta} : U_\alpha \cap U_\beta \rightarrow GL(B, B)$$

به صورت

$$T_{\alpha\beta} = \Phi_\alpha \circ \Phi_\beta^{-1} \Big|_{(U_\alpha \cap U_\beta) \times B} : (U_\alpha \cap U_\beta) \times B \rightarrow (U_\alpha \cap U_\beta) \times B$$

$$(m, e) \rightarrow (m, T_{\alpha\beta}(m)(e))$$

تعریف می شود.

اعضای $\{T_{\alpha\beta} \mid \alpha, \beta \in I\}$ را توابع انتقالی^{۲۲} اطلس کلاف $\pi : E \rightarrow M$ می گویند. توابع انتقالی در شرط هم دور^{۲۳} صدق می کنند، یعنی،

$$T_{\alpha\alpha} = id \text{ (الف)}$$

$$T_{\alpha\beta} = T_{\beta\alpha}^{-1} \text{ (ب)}$$

$$T_{\alpha\beta} \circ T_{\beta\gamma} = T_{\alpha\gamma} \text{ (پ)}$$

تعریف ۷.۲.۱ فرض کنیم M', M دو خمینه باشند که روی فضاهای باناخ E', E مدل شده اند و نیز (π', E', M') و (π, E, M) دو کلاف برداری به ترتیب با تارهایی یکریخت با فضاهای باناخ E^2, E^1 باشند. جفت (f, f_0) از نگاشت های C^p که در آن $f : E \rightarrow E', f_0 : M \rightarrow M'$ را یک C^p ریخت کلاف برداری^{۲۴} گوییم، هرگاه:

الف) نمودار

$$\begin{array}{ccc} E & \xrightarrow{f} & E' \\ \pi \downarrow & & \downarrow \pi \\ M & \xrightarrow{f_0} & M' \end{array}$$

^{۲۲} Transition functions

^{۲۳} cocycle

^{۲۴} Vector bundle morphism